

ČASOPIS ZE ŽIVOTA ŠKOLY

2020
Prosinec

**Základní škola a Mateřská škola
Třemešná**

Stránky, na které se u kafečka určitě musíš podívat

Slovo úvodem

„Přišla zima do vsi“... strana 3

„Slovo šéfredaktorky“... strana 3

Máme tu zimu

„Co zažívá vločka“... strana 4

„Básnický duch Zdeňka“... strana 5

„Sníh - radost, nebo starost?“... strana 6

Kdopak by se čerta bál...

„Peklo“ ... strana 7

„Mikulášská nadílka“ ... strana 8

„Zamyšlení Kevina šprýmaře“ ... strana 10

Vánoce se blíží

„Jak na dárky?“ ... strana 13

„Vánoční besídka“ ... strana 14

„Ze školní družiny“ ... strana 16

Foto soutěž

„Vyhlášíme soutěž“ ... strana 17

Přišla zima do vsi, sněhu, kde jsi...

Zima je podle mě jedním z nejlepších ročních období, ale její kouzlo se postupně vytrácí, a nebýt Vánoc, vytratilo by se docela dost a rozpustilo by se jako malá sněhová vločka. Poslední roky platilo, že pokud bychom si nerezervovali zájezd na Antarktidu, ztratili bychom velmi rychle představu o tom, jak vlastně skutečné zimní mrazy vypadají. Když na

podzim dopadla na zem první sněhová vločka, všichni jsme si pomysleli, že nám začínají zimní radovánky. Všichni měli radost, že mohou zapomenout na práci, školu, trénování i každodenní stres a mohou si užít začátku zimy. Přejeme si, abychom se dočkali Vánoc na bílém pozadí. Aby konečně přišla pravá zima, každodenní sněžení, namrzlé silnice, proudy aut a některé i v příkopě. Nepotřebujeme ani zájezd na Antarktidu. Přáli bychom si, aby tu zavládly mrazy pod -3 stupně a aby nepřetržité sněžení přestrojovalo lidi do kostýmů Yetiho. Přáli bychom si, aby si sněhové vločky dávaly závod, která dopadne dřív na zem. Kdyby takovouhle vůli měli naši hokejisté, jistě by dovezli z olympiády zlato. Je až zajímavé, co všechno dokážou miliony malinkatých vloček...

Nela Hýlová, 8. třída

Slovo úvodem

Je tady závěr roku a s ním zhodnocení naší usilovné práce. Ráda bych touto cestou poděkovala všem redaktorům, kteří se aktivně zapojují do vytváření stránek našeho časopisu. Taktéž děkuji skvělému vedení, které nám vytváří zázemí, a také velké díky patří učitelům, kteří fotí, píšou nebo vkládají hotový časopis na sociální síť. Všem redaktorům i čtenářům přeji, aby byl pro ně následující rok stejně sluníčkový, nebo ještě sluníčkovější, než byl ten rok minulý.

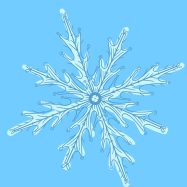
Mgr. Hana Smolíková

Co všechno vločka zažije, než dopadne na zem

Když vločka začne padat, je veliká a krásná a má celé kilometry před sebou. No jo, u nás lidí je to přesně naopak, první jsme maličcí, potom rosteme, sílíme a jsme stále větší a větší, a ještě víc větší, no pravda ono se říká, že ti starší lidé pak už rostou do země, ale až taková hrůza to není, zato vločka - ta to má v životě opravdu těžké, jak už jsem říkala, je velká cítí se plná síly, ale pak po 5 kilometrech je menší a menší, ale přesto se stále cítí být mladá, a hlavně celkem velká, ale pak urazí další kilometry a je menší a menší a říká si, chtěla bych vidět děti, jak se mě budou stavět sněhuláka nebo jak se se mnou budou koulovat, chtěla bych vidět jejich radost z toho, jak každá vločka dopadne na zem, ale milá vločka stále slábne a slábne, je menší a menší a obává se, že na zem

doletět nestihne, ale přesto nehází flintu do žita a letí a letí. "Už jsem skoro v cíli," pokřikuje na ostatní vločky, ale i tak pomalu ztrácí naději, protože je stále menší a menší, a i kdyby tam stihla doletět, nevidí žádné malé děti, které by si s ní hrály. A tak je smutná a má pocit, že je k ničemu. Teď se nachází asi metr nad zemí a už dopadla, ale stále žádné děti na obzoru nejsou a smutná vločka pláče a ví, že je to konec, protože jí zbývá posledních pár vteřin, než roztaje. A v tu ránu se objeví malé dítě, které má na sobě rukavice a čepici, v jedné ruce drží hrnec, v té druhé uhlí a mrkev, a vločka se zachvěje a usměje a je jí jasné, že si s ní jde někdo hrát. Má velikou radost a přeje si, aby takové štěstí měly i ostatní vločky.

Viktorie Smolíková, 8. třída

Básnický duch Zdeňka Sochy

Sněhová vločka

Obloha tmavá na zem padá,
sněhová vločka se mi v ruce rozpadá.

Koukám tak na nebe,
vloček stále víc a já tak přemýšlím,
kde se vás schovává víc?

Co ta voda, co ten mráz?

Je to ten vločky čas?

Mraky se kupí, zima je veliká,
vločka se snáší, když už je celá.

Sněhových vloček je čím dál víc,
to už je vánice – rychle pryč!!

Domů utíkám, rychle, rychle,
vločky se mě drží jako klíště.

Doma všem říkám, vločky sebou mám
a koukám se na sebe, mokrý kabát mám.

To jsem ale popleta,
teplo vločky roztéká,
vody stále víc
a z vločky nic.

Sníh

To jsou kupy,
to jsou haldy,

sněhu není nikdy dost,
je nám všem pro radost.

Velcí, malí radují se,
že je sněhu stále více.

Sněhuláky stavíme,
přitom se dobře bavíme.

Je to věru jasná věc,
že je tato zima jiná.

Musíme se vydovádet a být mokří jako
ryby,

ať neděláme žádné chyby.

Snížku, snížku vydrž dlouho,
aby bylo veselo
a méně se brečelo.

Děkujeme, paní Zimo, za ten krásný dar,
hýčkat si ho musíme,
protože ho na jaře zase ztratíme.

Sníh - radost, nebo starost?

Sníh je voda proměněná ve sněhové vločky. Jedna sněhová vločka neznamena nic, ale když se jich sejdou miliony a miliardy, hned to vypadá jinak. Ten pohled z okna na první sníh je kouzelný zážitek a v každém člověku vyvolává nějaký druh emocí. Podle mě mají ze sněhu největší radost malé děti. Beru to podle sebe, protože jsem si jako malá dokázala hrát venku se sněhem hodiny a hodiny. Stavěla jsem ze sněhu sochy či různé skluzavky, po kterých se dalo i jezdit. Samozřejmě že z něj mají radost i ti, co mohou zase nazout lyže a prkna a vyrazit na zasněžené sjezdovky. Nejdříve se tam ale musí dostat. A to je starost pro silničáře a lidi, kteří někam spěchají, protože musí odhrnovat sníh a škrábat okna na svých zamrzlých autech. Někdy tahle práce bývá opravdu nekonečná.

Ale i přes to všechno je toto období krásné a kouzelné a přeji si, abychom si ho letos co nejvíce všichni užili.

Klaudie Pospíšilová 8. třída

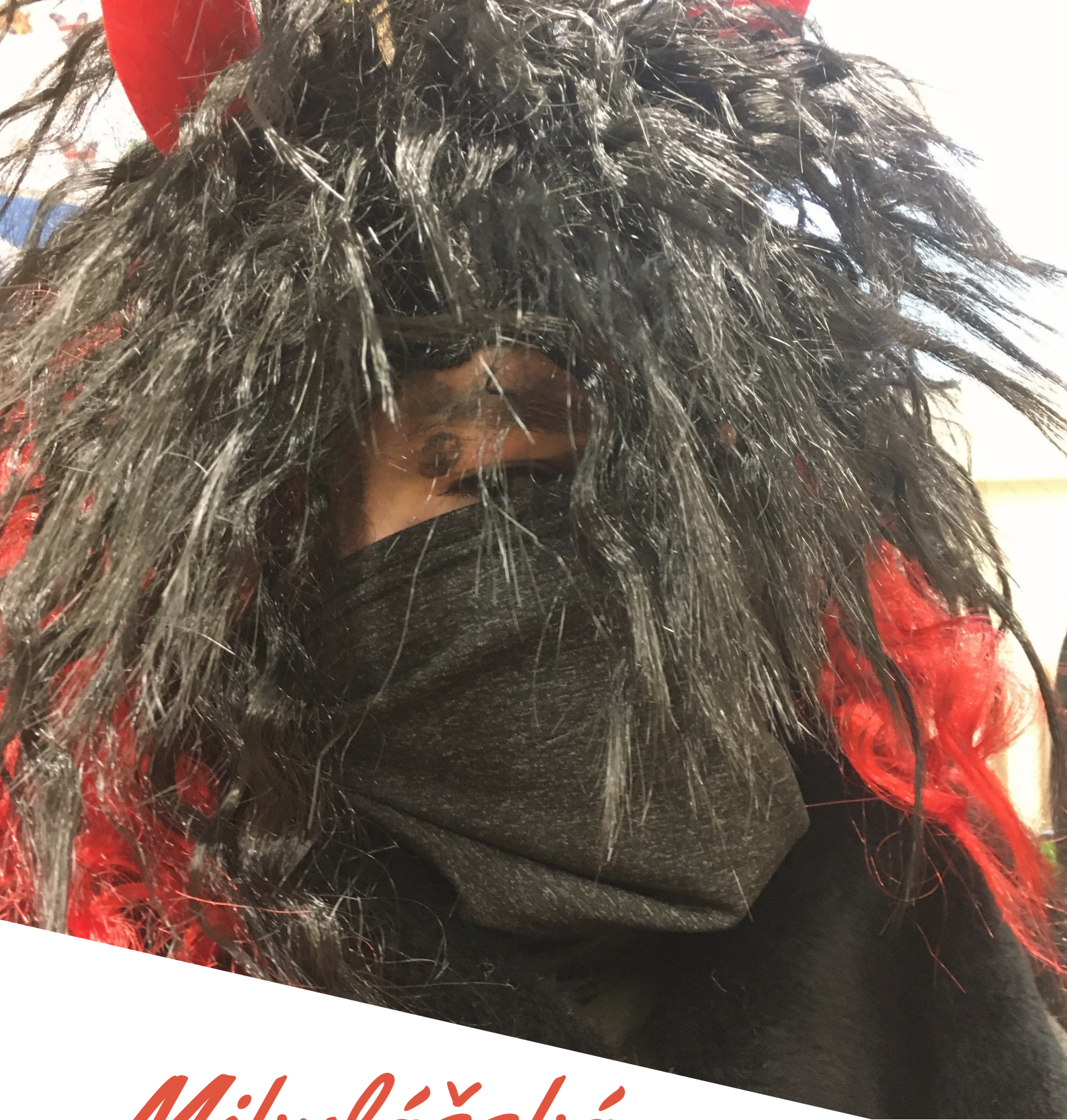
Peklo

Když se řekne peklo, každý si pod tím představí velkou smradlavou díru v zemi, která se rozléhá pod každým centimetrem naší země, ale jak se říká, opak je pravdou. Ve skutečnosti je tomu tak, že mají čerti své pobočky a uprostřed je Lucifer s jeho ženou a malými Luciferčaty. Jednou Lucifer vyslal svých 12 vedoucích poboček na obchodní cestu do nebe, kladl jim na srdce, aby nehráli žádný mariáš, také aby nosili roušky jako každý lidský tvor, no a aby neprovokovali anděly a hlavně, aby se dohodli s anděly, jak letošního Mikuláše provedou, protože jak je známo, Mikuláš letos dostal koronavir a nechce nakazit všechny děti. No a tak spojili anděle a čerti hlavy dohromady a vymysleli, že letošního Mikuláše udělá Lucifer

Když se to dostalo k vládci pekel, no to bylo panečku pozdvižení, protože mu je už více než 2000 let, a tak patří do rizikové skupiny, ale co mu jiného taky zbývalo, musel přece jít peklu příkladem, a tak byl problém vyřešen. Lucifer si vzal své záznamy hříchů, ale po cestě, když už byli v půlce, si vzpomněl, že zapomněl na roušku, no tak se museli vrátet zpátky pro roušku s velikým potiskem "Jsem Lucifer". Všichni čerti se chovali vzorně, šli lidem příkladem. Když se vraceli zpátky do pekla, museli projít povinným testem na covid, ale naštěstí se nikdo z čertů ani andělů nenakazili. A Lucifer? Ten to taky kupodivu přežil. A tak budou žít šťastně v teploučku a smrádečku dalších hodně let.

Viktorie Smolíková 8. třída

*Mikulášská
nadílka*

5. prosince

Opět tu máme 5. prosince. Je to den jako každý jiný, ale přece něčím zvláštní. Přichází poledne a z chodby najednou jde slyšet rachot a řinčení. Za malou chvíli někdo buší na dveře, paní učitelka jde pomalu ke dveřím a opatrně je otevírá. Co nevidí? Za dveřmi na ni čeká velký strašidelný čert s andělem i s Mikulášem. Najednou ji čert chytne za ruku a chce si ji odnést s sebou. Naštěstí ji brání anděl. A ptá se jí, jestli umí nějakou básničku nebo písničku. Paní učitelka pokyvuje hlavou, že ano. A spustí... Děti jí pomáhají. Nakonec dostávají všichni od Mikuláše balíček plný sladkostí. Mimopozemské bytosti se rozloučí a ve třídě si pak žáci vychutnávají sladkosti... Mňam

Vanessa Lysická, 8. třída

Tak co, osmáci, plnili jste on-line výuku pořádně?

Zamyšlení šprýmaře Kevina....

...a tentokráte i dalších

Takže tady máme období Mikuláše a Vánoc, což znamená nejenom otravné reklamy, ale i různé tradice. Asi ta nejznámější je ta, že po domech chodí lidé oblečení za Mikuláše, čerty a anděly. Většinou rozdávají sladkosti a další věci, ale napadlo mě, kdyby se tohle stalo v jakýkoliv jiný den, byla by to ta nejvíc podezřelá věc na světě.

Jenom si to zkuste představit. Je červen večer a najednou před vaším domem stojí vousatý chlap, co zapomněl, že už není čtvrté století a oblékl se jako nějaký vévoda, žena oblečená jako bílá paní, co se rozhodla nalepit si

křídla, protože si asi myslí, že musí odletět do teplých krajín s vlaštovkami. No, a nakonec tu máme chlapa, co si asi koupil kostým gorily v Kauflandu, nalepil si na hlavu rohy a řekl si, že teď stoprocentně vypadá jako čert. A tahle důvěryhodná trojice se vám snaží dostat domů, aby vám „dala sladkosti“. Naučil jsem se dost rychle, že takovým lidem se věřit nemá (taky jsem se naučil, že přelézání nestabilního plotu není tak jednoduché a bezpečné, jak to vypadá, ale to je zase jiný příběh).

Kevin Horák, 8. třída

Napadá mě, že čerti jsou jako policie. Prostě si vás odvedou...

Prosinec většinou začíná mikulášskou nadílkou, po vesnici chodí Mikuláš, čerti a andělé. Jako malá jsem si vždy na Mikuláše ustlala postel, abych mu potom mohla říct, že jsem si ustlávala postel celý rok a anděl mi mohl dát balíček. Ve škole jsme vždycky zmalování fixy na obličej. Když chodili Mikuláš, čerti a andělé po naší vesnici, když jsme byli malí, tatka pověděl čertům, že když my jsme byli hodní a nás nechtějí, tak ať si vezmou jeho. A já s Vašíkem jako malí jsme začali brečet a chránit ho. Napadá mě, že čerti jsou jako policie. Prostě si vás odvedou, protože jste spáchali nějakou zlobivost nebo mají na vás podezření, že jste nebyli hodní. 😊 Jen vždy si zapomenou vzít pouta nebo dodat, že vše, co řeknete může být použito proti vám. Asi se policie převléká jednou za rok za čerty, aby zkontrolovali výzdobu všech lidí, nebo těch, kteří ji ještě nemají. Mám Vánoce i Mikuláše ráda, akorát ty básničky mi moc nejdou. Moc básně neznám a Mikuláš to ode mě vždy chce slyšet. Minulý rok, když chodil po vesnici, jsem mu řekla takovou...- spíše jako vtip, ale díval se na mě tak, že už letos raději nepřišel.

Odkud se anděl, čert a Mikuláš vlastně vezme, a když tato tradice skončí, kam zase zmizí...?

Anděl, čert a Mikuláš? Při těchto třech slovech se mi hned vybaví to, jak moje babička k nám vždycky chodila v masce čerta, a já ji i tak nikdy nepoznala. Vždy jsem dostala nějaké ty sladkosti či slanosti, a hlavně hodně ovoce. Samozřejmě jsem vždycky byla hodná, proto jsem nikdy nedostala uhlí. I když musím přiznat, že každé dítě za ten celý rok udělá nějakou tu malou lumpárnu. Jedna z věcí, která mě jako malou dost zajímala, byla ta, odkud se anděl, čert a Mikuláš vlastně vezme, a když tato tradice skončí, kam zase zmizí. Po nějaké době jsem na to přišla, ale v té době to bylo pro mě strašně zajímavé. Také další, co mě třeba dost zajímalo, bylo to, co muselo to dítě udělat tak hrozného, že by mu čert musel donést uhlí nebo ho vzít do pekla. Mně se to naštěstí nikdy nestalo a snad se to taky nikdy nestane.

Klaudie Pospíšilová, 8. třída

Jak to vlastně je? Přišel Mikuláš s čertem na koláč, nebo na guláš...?

Vždy jsem recitovala přišel s čertem na guláš, ale teď už vím, že na koláč mi přijde více inteligentní. Jak jsem se dozvěděla o tomhle úkolu, hned jsem po hodině utíkala za babičkou. Babička mi povídala, že koláč je více historický a v básničce se lépe rýmuje. Podle historie koláč je dříve jakoby vyroben. Takže za mne určitě přišel s čertem na koláč!

Terezie Peterová, 8. třída

Motivace: básničky Mikuláš a Čert

- Mik, Miku, Mik, Miku, Mikuláš,
přišel s čertem na koláč.
Mik, Miku, Mik, Miku, Mikuláš,
přinesl nám zimní čas.
Když Mikuláš naděluje,
čertík za ním poskakuje,
Mik, Miku, Mik, Miku, Mikuláš,
přinesl nám zimní čas.
- Čer-te, čer-te, chlupatý,
nechej pytel za vraty.
Čer-te, čer-te, chlupatý,
nechej pytel za vraty.
Slibuju ti, slibuju,
že už zlobit nebudu.
Čer-te, čer-te, chlupatý,
nechej pytel za vraty.

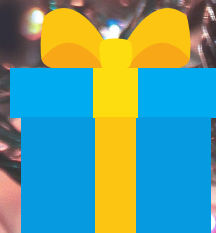
Hledání vánočních dárků

NÁVOD

V dnešní době je to velice jednoduché, protože my děti jsme samy doma, a tak vám všem prozradím, jak lze najít vánoční dárky. Představte si, že je pondělí ráno a vy vyprovázíte maminku a tatínka až k hlavním dveřím, dáte jim pusku a popřejete pěkný den, počkáte, až odejdou nebo odjedou, kdyby se náhodou pro něco museli vrátet. A v tu chvíli začíná můj návod na hledání dárků. Nejprve prolezete všechny skříně, ale POZOR, musíte po sobě vše vzorně uklidit a urovnat, protože maminky jsou detektivové a tatínkové se vše dozví od nich. Když najdete jeden dárek, určitě jich tam bude kopa dalších, protože se většinou rodičům stává, že když je rozmístí ve více skříních nebo na více místech, tak na to

jednoduše zapomenou. Já většinou vím, že na něco zapomněli, protože ty hory dárků mám prolezené křížem krážem, ale nemůžu nic říct, však chápete, jinak by to poznali. Poté co je všechny najdu, se na ně podívám a dám je na stejné místo, kde ležely. Když se maminka s tatínkem potom vrací zpátky domů, tak dělám jako by nic, například obědvám nebo prostě něco dělám. Radím vám, moc se jim nedívejte do očí, protože vás všechny moc dobře znají a hned vás prokouknou, no a pak už zbývá pod stromečkem dělat překvapené a radovat se. Tento návod můžete použít i následující rok, dokud váš trik rodiče nepoznají, a když to poznají, tak musíte vymyslet jiný způsob.

Viktorie Smolíková, 8. třída

Bez práce nejsou koláče

Nadešel poslední školní den v kalendářním roce 2020. Všichni jsme se těšili, až jej společně oslavíme. Než k tomu mohlo dojít, museli jsme splnit veškeré povinnosti, abychom mohli být hned v lednu odměněni známkou na vysvědčení. A tak jsme naplnili zase to známé heslo: Bez práce nejsou koláče.

Sári, jak se píšou číslovky?

Přes tu roušku tě nejde slyšet.

Zvlášť...

Ze školní družiny

16.12. 2020

Žáci školní družiny pod vedením paní vychovatelky Jitky Dudové přišli s dobrou náladou a očekáváním, co najdou pod stromečkem, který si předem připravili. Nejprve je čekala pořádná mejdanová tabule plná dobrotek a Kofoly, pak to pořádně rozjeli soutěžími a scénkami, kterými se v plné parádě také rozloučili s rokem 2020.

Jitka Dudová, p. vychovatelka

**NOVĚ
ZAHAJUJEME**

FOTOSOUTĚŽ

Milí čtenáři, uvažovali jsme nad tím, zda náš časopis vůbec čtete. Jsme moc rádi, když nám na Facebooku přišpendlíte lajk či nějakou pochvalu. Věřte, že bychom možná snesli i pár slovíček kritiky. Zkrátka jsme rádi a budeme rádi za každou zpětnou vazbu. A tu nám můžete dát také tím, že se zapojíte do tvorby našeho školního občasníku. Tímto vyhlášíme soutěž o nejlepší fotografii - a to **na téma Vánoce**. Fotit můžete baňku, svíčku, odraz v okně, kocoura na vánočním stromku nebo cokoliv, co vás napadne. Rozhodovat bude ostrost fotografie a cit pro detail. Fotografie posílejte během ledna na adresu **zssmolikova@seznam.cz**

Třem nejlepším fotografiím věnujeme pozornost na těchto stránkách časopisu.

Mgr. Hana Smolíková

